

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0287/2011

22.7.2011

BETÆNKNING

om udnyttelsen af struktur- og samhørighedsfondene: erfaringer, der bør indgå i EU's fremtidige samhørighedspolitik (2010/2305(INI))

Regionaludviklingsudvalget

Ordfører: Michael Theurer

Ordfører for udtalelse (*):
Edit Bauer, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 50

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	14
UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER	18
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	23

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 50

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om udnyttelsen af struktur- og samhørighedsfondene: erfaringer, der bør indgå i EU's fremtidige samhørighedspolitik (2010/2305(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 174-178,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. januar 2011 "Regionalpolitikens bidrag til bæredygtig vækst i Europa 2020" (KOM(2011)0017),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om regionalpolitikens bidrag til bæredygtig vækst i Europa 2020 (SEK(2011)0092),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 25. oktober 2010 "Samhørighedspolitik: Reaktion på den økonomiske krise, en gennemgang af gennemførelsen af de samhørighedspolitiske tiltag, der er blevet iværksat til støtte for den europæiske genopretningsplan" (SEK(2010)1291),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 "Samhørighedspolitikken: Strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013" (KOM(2010)0110),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 31. marts 2010 "Ledsagedokument til Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 – Samhørighedspolitik: Strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013" (SEK(2010)0360),
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Europa 2020 – En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst"(KOM(2010)2020),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 539/2010 af 16. juni 2010 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår forenkling af visse krav og for så vidt angår visse bestemmelser vedrørende den økonomiske forvaltning¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 437/2010 af 19. maj 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, for så vidt angår støtteberettigelse for boligtiltag for marginaliserede befolkningsgrupper²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 397/2009 af 6. maj

---

¹ EUT L 158 af 24.6.2010, s. 1.

² EUT L 132 af 29.5.2010, s. 1.

2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, for så vidt angår støtteberettigede investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger¹,

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 284/2009 af 7. april 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår visse bestemmelser om økonomisk forvaltning²,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 85/2009 af 19. januar 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, for så vidt angår visse bestemmelser om økonomisk forvaltning³,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden⁴,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1784/1999⁵,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1783/1999⁶,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1828/2006 af 8. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁷,
- der henviser til Rådets afgørelse af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed (2006/702/EF)⁸,
- der henviser til Rådets konklusioner om Kommissionens strategirapport 2010 om gennemførelsen af samhørighedspolitikens programmer, som blev vedtaget af Rådet (udenrigsanliggender) den 14. juni 2010,
- der henviser til udtalelse af 14. juli 2010 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg “Fremme af effektive partnerskaber i forvaltningen af samhørighedspolitikens

---

¹ EUT L 126 af 21.5.2009, s. 3.

² EUT L 94 af 8.4.2009, s. 10.

³ EUT L 25 af 29.1.2009, s. 1.

⁴ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁵ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 12.

⁶ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1.

⁷ EUT L 371 af 27.12.2006, s. 1.

⁸ EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11.

programmer baseret på god praksis i perioden 2007-2013" (ECO/258),

- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget om "Samhørighedspolitik: Strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013" af 1.-2. december 2010 (CdR 159/2010),
  - der henviser til sin beslutning af 23. juni 2011 om rapport 2010 om gennemførelsen af samhørighedspolitikens programmer for perioden 2007-2013¹,
  - der henviser til sin beslutning af 14. december 2010 om opnåelse af reel territorial, social og økonomisk samhørighed i EU - en afgørende forudsætning for global konkurrenceevne?²,
  - der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om gennemførelsen af strukturfondsforordningen 2007-2013: resultaterne af forhandlingerne vedrørende de nationale samhørighedsstrategier og de operationelle programmer³,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0287/2011),
- A. der henviser til, at udnyttelsesevne er den udstrækning, i hvilken en medlemsstat og dens regioner er i stand til på en effektiv måde at bruge de økonomiske midler, de tildeles fra struktur- og samhørighedsfondene, og til, at denne evne er nødvendig for at kunne bidrage maksimalt til den økonomiske og territoriale samhørighed med de midler, der stilles til rådighed fra EU-fondene,
- B. der henviser til, at EU's samhørighedspolitik er afgørende for at fremme en harmonisk udvikling af EU og til, at der på trods af de fremskridt, der er gjort, med hensyn til at mindske de udviklingsmæssige uligheder mellem regionerne, stadig er store forskelle på deres økonomiske, sociale og regionaludviklingsmæssige udviklingsniveau,
- C. der henviser til, at de mest ugunstigt stillede regioner og mikroregioner mangler de økonomiske og menneskelige ressourcer og den forvaltningsmæssige støtte, der er nødvendig for at kunne udnytte de EU-fonde, som de har adgang til,
- D. der henviser til, at EU's regionalpolitik er et vitalt redskab til fremme af økonomisk og social samhørighed, og til, at den sætter EU i stand til at træffe foranstaltninger til at mindske de regionale forskelle, fremme reel samhørighed og stimulere udvikling, kvalitetsbetonet beskæftigelse og sociale fremskridt og desuden gavner de mindst udviklede regioner,
- E. der henviser til, at udnyttelsesevne ikke er en parameter, men en variabel, og til, at den varierer meget både mellem og inden for de forskellige medlemsstater og regioner, hvilket betyder, at der er behov for individuelle løsninger for at øge denne evne,

---

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0283.

² Vedtagne tekster P7_TA(2010)0473.

³ EUT C 117E af 6.5.2010, s. 79.

- F. der henviser til, at det kræver en kontinuerlig indsats fra medlemsstaternes og forvaltningsmyndighedernes side og inddragelse af lokale og regionale myndigheder på hver etape i processen samt en tilstrækkelig kapacitet inden for de institutionelle strukturer og effektive forvaltnings- og kontrolsystemer at sigte efter at udnytte så meget økonomisk støtte som muligt,
- G. der henviser til, at administrativ kapacitet, navnlig inden for projektplanlægning og -gennemførelse, er et afgørende element for udnyttelsesevnen og bør styrkes med særlig vægt på de medlemsstater, der halter bagefter og har lave udnyttelsesgrader,
- H. der henviser til, at reglerne vedrørende struktur- og samhörighedsfondene er indviklede i sig selv og derfor vanskelige at omsætte korrekt i national lovgivning og at overholde, hvilket risikerer at medføre fejl, så medlemsstaterne og regionerne bruger uforholdsmæssigt meget tid på at forsøge at afhjælpe og kontrollere disse fejl, hvorfor disse regler er nødt til at være stabile over tid for at fremme en større ejerskabsfølelse, men at enhver forenkling til gavn for gennemførelsen af de finansielle instrumenter bør fremmes,
- I. der henviser til, at det på trods af et reduceret antal fejl og tilfælde af underslæb i forbindelse med strukturfondsmidler er nødvendigt at forstærke medlemsstaternes foranstaltninger for at reducere tilfældene af underslæb med disse midler og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb,
- J. der henviser til, at især de medlemsstater, der blev medlemmer af EU under den aktuelle programmeringsperiode, oplever betydelige problemer med udnyttelsen på grund af den væsentlige stigning i mængden af til rådighed værende midler i sammenligning med førtilrædelsesmidlerne og manglerne i de administrative strukturer i forbindelse med iværksættelse af, støtte til og evaluering af projekter,
- K. der henviser til, at den manglende synlighed med hensyn til udnyttelsesgraderne for kort- og mellemfristede midler er en hindring for udnyttelsesevnen, og til, at der er behov for større gennemsigtighed på alle forvaltningsniveauer,
- L. der henviser til, at Den Europæiske Socialfond (ESF) yder en afgørende støtte til arbejdsmarkedspolitikker og spiller en vigtig rolle for fremme af social inklusion, og til, at bevillingerne til den bør forhøjes betragteligt,
1. henleder opmærksomheden på de bestræbelser, der trods de førnævnte problemer er iværksat for at fremme udnyttelsesevnen og budgetgennemførelsen for så vidt angår samhörighedspolitikken i løbet af 2010, og anerkender den positive virkning, som foranstaltninger under den økonomiske genopretningsplan relateret til samhörighedspolitikken har haft med hensyn til at fremskynde gennemførelsen af programmer og leveringen af finansiering til støttemodtagerne; anmoder Kommissionen om at fortsætte disse foranstaltninger i perioden 2014-2020;
  2. påpeger, at udnyttelsesproblemerne har været forårsaget af følgende hovedfaktorer:
    - problemer med færdiggørelsen af procedurerne for overensstemmelsesvurdering af det nye forvaltnings- og kontrolsystem, der normalt gennemføres i begyndelsen af

programmeringsperioden

- den globale økonomiske recession, som har en direkte virkning i form af budgetstrammingsforanstaltninger over for de offentlige budgetter og vanskeligheder med at skaffe intern finansiering
  - utilstrækkelige midler til at samfinansiere projekter
  - forsinkelser i forbindelse med etableringen og indførelsen af EU-regler og nationale regler eller med den dertil knyttede vejledning og utilstrækkelige eller uklare regler
  - forsinkelser i forbindelse med oversættelsen af vejledningerne og med at få nærmere oplysninger fra Kommissionen samt manglende konsekvens i vejledningen fra Kommissionen
  - alt for komplicerede og alt for strenge nationale procedurer og hyppige ændringer heraf
  - behovet for at etablere nye institutioner for at gennemføre programmerne, hvilket kan føre til forsinkelser i både igangsætningen og gennemførelsen heraf
  - utilstrækkelig adskillelse af myndighederne i medlemsstaterne, hierarkiske problemer mellem institutionerne og interne vanskeligheder med hensyn til fordelingen af opgaver og ansvarsområder
  - utilstrækkelig inddragelse af de regionale og lokale instanser i udarbejdelsen af operationelle programmer
  - et begrænset antal medarbejdere, utilstrækkeligt uddannet personale på nationalt og regionalt plan og problemer med at fastholde medarbejderne
  - vanskeligheder med etableringen af it-systemer
  - misforhold mellem graden af kontrol og projektets omfang
  - utilstrækkelig indledende forberedelse til at gennemføre projekter og manglende projekt-pipeline
  - politisk motiverede ændringer af investeringsprioriteterne;
3. mener, at mange af de identificerede problemer kunne undgås ved helt fra programmeringsfasens begyndelse at inddrage alle de relevante aktører på nationalt, regionalt og lokalt niveau for i størst mulig grad at matche forslagene i de fremtidige rammedokumenter og operationelle programmer til deres behov og dermed gøre det muligt at yde et større og tydeligere bidrag til opfyldelsen af EU's mål;
  4. gentager behovet for en forenkling af reglerne og procedurerne på både EU-plan og nationalt plan for at lette projektorganisatorernes adgang til EU-midler og fremme en forsvarlig forvaltning af disse midler i de administrative tjenester uden at skabe store

problemer for støttemodtagerne; mener, at en forenkling vil bidrage til hurtig tildeling af midler, højere udnyttelsesgrader, øget effektivitet og gennemsigtighed, færre implementeringsfejl og kortere betalingsperioder; mener, at det er nødvendigt at finde en balance mellem forenklingen og stabiliteten af regler, procedurer og kontroller; bemærker, at det under alle omstændigheder er en nødvendig forudsætning for vellykket implementering at give ansøgere og støttemodtagere tilstrækkelig information;

5. understreger, at øgede udnyttelsesgrader kun kan føre til effektive resultater, hvis EU's lovgivningsmæssige rammer overholdes;
6. er af den opfattelse, uden at glemme den omstændighed, at kontrollen med input vedvarende bør tillægges betydning, at der navnlig bør lægges vægt på de aspekter, der vedrører levering af resultater; mener i tråd med de eksisterende bestemmelser om implementering, kontrol og betalingssystemer, at der bør findes en bedre balance mellem på den ene side de regler og procedurer, der kræves for at sikre EU-udgifternes lovlighed og formelle rigtighed, og på den anden side at gøre samhørighedspolitikken mere resultatorienteret og omkostningseffektiv;
7. opfordrer til, at programmering, overvågning og evaluering af samhørighedspolitikken strømlines med henblik på at forbedre Kommissionens rådgivende funktion og mindske den administrative byrde i forbindelse med kontrol og revision;
8. mener, at der bør sættes stærkere fokus på sanktioner mod svindel end på formelle uregelmæssigheder; opfordrer til en mere fleksibel og differentieret tilgang, som afhænger af, hvor alvorlig den konstaterede uregelmæssighed er;
9. understreger, at anvendelsen af proportionalitetsprincippet på kontrolprocedurer fastlagt ud fra projektets størrelse bør styrkes ved at forenkle kravene til fremlæggelse af oplysninger og kontrol ved iværksættelse af mindre projekter og programmer; påpeger imidlertid, at en forenkling af bestemmelserne under ingen omstændigheder må indvirke negativt på gennemsigtigheden og ansvarligheden; anmoder om en styrkelse og forbedring af koordineringen af revisionsaktiviteter, at overflødige kontroller fjernes i medlemsstater, der har et tilstrækkeligt system til forvaltning af midler samt, at princippet om én enkelt revision følges i den næste programmeringsperiode, og at det i lighed med princippet om "tillidskontrakten" bør anvendes så ofte som muligt;
10. understreger, at det er af største vigtighed med en rettidig vedtagelse af den flerårige finansielle ramme samt af klare, endegyldige regler og vejledning for medlemsstaterne for at undgå startvanskeligheder og forsinkelser i tilknytning til udarbejdelsen af nationale bestemmelser og medlemsstaternes gennemførelse af de forudgående betingelser ved begyndelsen af den næste programmeringsperiode; finder det nødvendigt, at Kommissionen yder teknisk bistand for at sikre en god forståelse af disse på medlemsstatsniveau; understreger, at den flerårige finansielle rammes varighed er et centralt spørgsmål for samhørighedspolitikken og udnyttelsesevnen, eftersom en flerårig finansiell ramme, der er for kort, vil skabe hindringer for de projekter, der både har den længste varighed og er vigtigst ud fra et udviklingsmæssigt synspunkt;
11. opfordrer medlemsstaterne til hurtigere at omsætte EU-bestemmelserne i national ret; understreger betydningen af at få involveret et tilstrækkeligt stort og uddannet personale

for at kunne løse de lokale udfordringer mere effektivt;

12. fremhæver fordelene ved og behovet for større synergi og komplementaritet mellem alle fondene med delt forvaltning (EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EFF) og med EDF, når det handler om bestemte europæiske regioner, der er naboer til AVS-lande; er af den opfattelse, at fleksibiliteten mellem EFRU og ESF bør fremmes for at lette finansieringen af integrerede projekter under hensyntagen til hver fonds specifikke natur og formål; understreger, at harmonisering af regler og procedurer ville føre til forenklede gennemførelsessystemer og tilskynde til deltagelse af potentielle modtagere i programmer, der samfinansieres af EU; minder i denne sammenhæng om muligheden for krydsfinansiering, som endnu ikke udnyttes fuldt ud;
13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at ESF udnyttes på en mere effektiv måde end i dag for at imødegå de løbende samfundsøkonomiske udfordringer, finanskrisen har medført på alle niveauer og i alle medlemsstater, og til at sikre, at den fremtidige ESF yder et meningsfuldt og målrettet bidrag til gennemførelsen af Europa 2020-strategien på områderne beskæftigelse og social inklusion som et synligt, gennemsigtigt, effektivt, fleksibelt, enkelt og brugervenligt redskab, der skal udvikle den menneskelige kapital, samtidig med at det afspejler de særlige forhold og behov i medlemsstaterne og regionerne;
14. understreger, at det er nødvendigt at koncentrere indsatsen om et begrænset antal prioriterede områder - hvoraf de mest presserende er nedbringelse af de rekordhøje arbejdsløshedsniveauer i det indre marked med særlig vægt på job til unge og kvinder - for at sikre, at projekter, som dækker hele EU, kan blive gennemført mere effektivt, og at ESF's indvirkning og potentiale kan blive forøget til støtte for Europa 2020-strategien, og understreger samtidig, at der bør tages hensyn til de forskellige forhold i medlemsstaterne, og desuden at der er behov for at styrke ESF's finansielle autonomi og fremme ESF's fleksibilitet med henblik på at kunne løfte de aktuelle beskæftigelsesmæssige udfordringer;
15. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til og opretholde en omfattende dialog med alle aktører på nationalt, regionalt og lokalt plan for mere præcist at kunne fastslå arbejdsmarkedets behov og forbedre de socialt ugunstigt stillede gruppers beskæftigelsesevne, og til samtidig i forbindelse med formuleringen af politiske målsætninger i tilknytning til samhørighedspolitikken at tage tilstrækkeligt hensyn til de regionale og lokale behov og sikre, at de afspejles i målene for ESF; opfordrer til særlig opmærksomhed omkring uddannelse af personer i lavt kvalificerede job med henblik på at forbedre denne gruppes beskæftigelsesevne;
16. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre kendskabet og adgangen til ESF og til at opdatere projektudviklingskapaciteten for at bidrage til skabelsen af nye, anstændige job og en mere effektiv social inklusion;
17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere den integrerede strategi for lokale og regionale udviklingsprojekter, fremme udviklingen af lokale initiativer, der starter nedefra, og gøre det muligt at kombinere flere finansieringskilder, operationelle programmer, nationale programmer og private midler i forbindelse med individuelle projekter;

18. beklager, at gennemførelsen af ESF på grund af langsommelige administrationsprocedurer og komplicerede regler, især i nogle medlemsstater, går langsommere end ventet, og at dette afholder mange potentielle støtteberettigede fra at søge om finansiering; opfordrer til, at målsætningerne for ESF bringes tættere på de virkelige behov på et arbejdsmarked, som efterlyser investeringer til forbedring af erhvervsuddannelser og beskyttelse af håndværk;
19. opfordrer Kommissionen til at revidere graden af samfinansiering, så den i højere grad afspejler udviklingsniveauet, EU-merværdi, aktionstyper, støttemodtagerne, deres udnyttelsesevne og udviklingsmuligheder; slår i denne forbindelse til lyd for, at der afsættes et tilstrækkeligt EU-budget til samhørighedspolitikken i en tid, hvor de nationale og lokale bidrag begrænses som følge af budgetmæssig tilbageholdenhed; beklager, at en stor andel af de disponible ESF-midler ikke bliver udnyttet, men bemærker samtidig, at der i nogle medlemsstater er betydelige fremskridt; opfordrer derfor medlemsstaterne til at indføre mekanismer, der kan hjælpe små støtteberettigede (typisk græsrods-ngo'er og SMV'er) med at udarbejde succesfulde ansøgninger og vejlede dem i implementeringsperioden, hvorved der kan sikres et mere effektivt forløb;
20. opfordrer medlemsstaterne til på grundlag af klare regler i højere grad at udnytte muligheden for forskudsbetalinger til ESF-støttemodtagere;
21. understreger, at det er nødvendigt at fokusere løbende, stærkt og målrettet på de reelle resultater af ESF-støttede udviklingsprogrammer ved på fællesskabsplan og på nationalt, regionalt og lokalt plan at forbedre evaluerings-, kontrol- og indikatorsystemerne, som ikke kun skal dække udgiftsniveauerne, men også kvaliteten af de gennemførte politikker; opfordrer Kommissionen til at tage højde for de usikkerhedsfaktorer, der berører langsigtede projekter med sigte på tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
22. understreger den betydning, som visse reformer kan have i nogle medlemsstater med hensyn til at øge udnyttelsesevnen, og dermed behovet for, at der forhandles om disse mellem Kommissionen og de pågældende medlemsstater i forbindelse med udviklings- og investeringspartnerskabskontrakten, således at de gøres til en bindende betingelse for staterne; påpeger navnlig betydningen af decentralisering og styrkelse af de beføjelser, der tildeles de regionale og lokale myndigheder;
23. støtter den opfattelse, at samhørighedspolitikens reguleringsmæssige struktur skal tillade større fleksibilitet i forbindelse med tilrettelæggelsen af de operationelle programmer, således at de kommer til at afspejle udviklingsprocessernes art og geografi bedre; mener, at der bør gives medlemsstaterne og regionerne tilstrækkelig fleksibilitet til at kunne udvælge prioriteringer og udarbejde passende policy-mix;
24. opfordrer medlemsstaterne til at være mere opmærksomme på projektforberejdelser og udarbejde en projekt-pipeline, således at risikoen for omkostningsoverskridelser kan minimeres, og der kan opnås en høj udnyttelsesgrad;
25. bemærker, at den offentlige sektors institutionelle kapacitet på nationalt, regionalt og lokalt plan samt de deltagende myndigheders og modtagernes tekniske og administrative kapacitet er afgørende for succesfuld udvikling, gennemførelse og overvågning af de politikker, der er behov for for at nå Europa 2020-målene;

26. opfordrer medlemsstaterne til, med støtte fra Kommissionen og i samordning med lokale og regionale myndigheder, at lægge vægt på bedre personaleforvaltning ved at gøre en yderligere indsats for at tiltrække og fastholde kvalificerede medarbejdere til at forvalte EU-midler, ved at sørge for uddannelse af høj kvalitet til dem og undgå udskiftning af personale, medmindre dette er strengt nødvendigt og udelukkende motiveret af hensigten om at øge deres effektivitet og dermed udnyttelsesevnen; minder i denne forbindelse om muligheden for at anvende midler fra ESF og få teknisk bistand til at udbygge den nødvendige kapacitet til gennemførelse af og opfølgning på programmerne; fremhæver betydningen af kvikskranker på decentralt niveau for at assistere partnerne i programmet; opfordrer medlemsstaterne til at oprette "europæiske kvikskranker" så tæt på borgerne som muligt med henblik på at bistå med ansøgninger til samhørighedsfondene, både for lokale myndigheder og EU-borgere;
27. bemærker, at det er nødvendigt med en høj grad af kontinuitet i forvaltnings- og kontrolsystemet og -evnen for at kunne bygge på den indhentede forvaltningserfaring og -viden, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at undgå udskiftning i det administrative personale, der beskæftiger sig med forvaltningen af fondene;
28. opfordrer Kommissionen til at forbedre sin støtte til de medlemsstater, hvis udnyttelsesgrader ligger under EU-gennemsnittet og dermed viser manglende udnyttelsesevne; mener, at en sådan forbedret støtte og et nært samarbejde bør opretholdes, i det mindste indtil de pågældende lande når et tilstrækkeligt ekspertiseniveau til at kunne opnå resultater uden særlig støtte udefra;
29. opfordrer medlemsstaterne til at etablere fora for udveksling af oplysninger eller netværk mellem deres implementeringsstrukturer med henblik på at drøfte erfaringer og problemer og udveksle bedste praksis; anmoder medlemsstaterne om også at hjælpe støttemodtagerne med at håndtere mere krævende kontrolkrav ved at yde dem støtte, navnlig ved at anvende bevillinger til teknisk bistand til at oplære og vejlede de økonomiske og sociale aktører, der kunne drage fordel af midlerne; foreslår, at en procentdel af de beløb, der er bevilget til de operationelle programmer for teknisk bistand, anvendes til sådanne aktiviteter; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle og tilrettelægge uddannelsesforløb for potentielle støttemodtagere;
30. påpeger betydningen af interregionale samarbejdsprogrammer og programmer såsom INTERACT og URBACT for identificeringen og udbredelsen af bedste praksis og for uddannelsen af de politiske og administrative aktører i optimal udnyttelse af midlerne; anmoder om, at foranstaltninger til fremme af fysisk planlægning og en hensigtsmæssig udnyttelse af midlerne kan modtage bevillinger fra området for tværregionalt samarbejde under målet "territoriant samarbejde";
31. opfordrer Kommissionen til at oprette et samarbejdsprogram i hele EU på grundlag af erfaringer fra venskabsby-programmet med henblik på at forbedre samarbejdet mellem regioner med høj udnyttelsesgrad og regioner med lav udnyttelsesgrad og på at fremme udbredelsen af bedste praksis;
32. foreslår, at der etableres en internetbaseret platform, hvor støttemodtagere, lokale og regionale aktører og regeringsinstitutioner kan udveksle bedste praksis og information om

hindringer og problemer og mulige løsninger;

33. opfordrer Kommissionen til at undersøge indførelsen af harmoniserede informations- og kommunikationssystemer, idet der tages højde for forskellene i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer, og anmoder i dette øjemed om indførelse af ensartet software til overvågning af anvendelsen af midler inden for rammerne af programmerne for territorielt samarbejde;
34. opfordrer Kommissionen til at benytte informations- og kommunikationssystemerne til at udvikle et alarmsystem til tidlig varsling om udnyttelsen af midler, og til mindst én gang om året at forelægge en rapport med information om udnyttelsen af regional- og strukturfondsmidlerne for hver region, således at Europa-Parlamentet og Rådet bliver i stand til at overvåge gennemførelsen af samhørighedspolitikken;
35. opfordrer Kommissionen til at samarbejde aktivt med EIB, navnlig om iværksættelsen af fællesskabsinitiativer med sigte på at forbedre effektiviteten af samhørighedspolitikken og styrke strukturfondenes virkning ved at garantere midler til at støtte finansieringen af SMV'er;
36. mener, at "offentlig-private partnerskaber" på regionalt og lokalt niveau, som er forberedt i god tid, og som er i overensstemmelse med Europa 2020-strategien, vil bidrage til at øge udnyttelsesevnen og løse problemerne med samfinansiering i kraft af deres større fleksibilitet; anbefaler medlemsstaterne at skabe forudsætninger for sådanne partnerskaber ved at tydeliggøre og forenkle deres nationale lovgivning; understreger, at det er nødvendigt at sikre demokratisk kontrol af de offentlig-private partnerskaber;
37. anmoder Kommissionen om at verificere eksistensen af og undersøge effektiviteten af retsgrundlaget for implementering af OPP-projekter og, hvor det er relevant, henstille til de medlemsstater, der ikke har vedtaget sådanne lovgivningsmæssige foranstaltninger, hurtigst muligt at udarbejde og vedtage procedurer for effektiv implementering af sådanne projekter på regionalt og lokalt plan, således at det bliver muligt at mobilisere ressourcer fra strukturfondene og Samhørighedsfonden til OPP-projekter i den næste programmeringsperiode;
38. påpeger, at de fleste SMV'er, og især små virksomheder og mikrovirksomheder, ikke selv kan få adgang til strukturfondene på grund af de nuværende administrative og økonomiske barrierer, og at de har brug for støtte og råd fra de organisationer, der repræsenterer dem på regionalt og nationalt plan; mener, at en forenkling af reglerne og procedurerne er en nødvendig forudsætning for at give dem adgang til strukturfondene; kræver, at Small Business Act og dens "tænk småt først"- og "kun én gang"-principper samt proportionalitetsprincippet anvendes på hvert niveau i beslutningstagningen med hensyn til fastsættelse af investeringsprioriteterne og udformning af forvaltnings-, revisions- og kontrolprocedurerne for at sikre en bedre udnyttelse af midlerne;
39. understreger den betydning, partnerne, som defineret i artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, har for evnen til at udnytte midlerne; opfordrer medlemsstaterne til i fuldt omfang at informere og yde støtte til borgerne, repræsentanter for civilsamfundet og regionale og lokale myndigheder vedrørende finansieringsmuligheder, berettigelse til samfinansiering fra struktur- og samhørighedsfondene, samfinansieringsreglerne,

reglerne om godtgørelse samt om, hvor man kan finde indkaldelser af forslag, og til at fremme deres vilje til at udnytte finansieringsmulighederne;

40. fremhæver den positive effekt af at anvende finansieringsinstrumenter, der stilles til rådighed af Den Europæiske Investeringsbank, f.eks. Jessica, for at øge de samlede økonomiske ressourcer uden at øge den direkte offentlige finansiering;
41. gentager, at mekanismerne for flerniveaustyring og princippet om partnerskab er centrale elementer i de operationelle programmers effektivitet og i høj udnyttelsesevne; opfordrer medlemsstaterne til i tråd med nærhedsprincippet og princippet om medlemsstaternes institutionelle autonomi konsekvent at styrke partnerskabs- og gennemsigtighedsprincippet i forbindelse med etableringen og gennemførelsen af de operationelle programmer, og til, at de derfor fra starten på en bindende, omfattende og bæredygtig måde inddrager de regionale og lokale niveauer og civilsamfundet i fastsættelsen og udformningen af investeringsprioriteter, i alle faser af etableringen af operationelle programmer samt i implementerings- og evalueringsfasen;
42. opfordrer Kommissionen til at have en mere åben drøftelse af de tiltag, der forudses med henblik på at sætte skub i udnyttelsen af struktur- og samhørighedsfondene; foreslår i denne forbindelse, at Regionsudvalget kunne anmodes om at afgive en årlig udtalelse om udnyttelsesevnen i samtlige medlemsstater;
43. opfordrer Kommissionen til at sikre, at samhørighedspolitikken, samtidig med at den støtter gennemførelsen af Europa 2020-strategien i alle medlemsstaterne, mindsker forskellene mellem regioner og mikroregioner, tager fornødent hensyn til de særlige behov i regionerne i den yderste periferi og fremmer en harmonisk udvikling i EU, herunder ved at vedtage yderligere målrettede instrumenter og initiativer til fordel for områder, som stadig befinder sig langt fra de europæiske standarder;
44. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

BEGRUNDELSE

Indledning

Siden slutningen af 1990'erne har udnyttelse af struktur- og samhørighedsfonde været anerkendt som et væsentligt anliggende i forbindelse med gennemførelsen af EU's samhørighedspolitik. Mange medlemsstater har haft problemer med at udnytte støtten fra struktur- og samhørighedsfondene fra EU's budget, navnlig i de første år efter deres tiltrædelse. Derfor ses der i denne betænkning på problemerne, årsagerne hertil og god praksis i den nuværende programmeringsperiode (2007-2013) og uddrages erfaringer med henblik på den fremtidige samhørighedspolitik i EU.

Generelt

Ordføreren forstår udnyttelsesevne som den udstrækning, i hvilken en medlemsstat er i stand til på en effektiv måde at bruge de økonomiske midler, den tildeles fra struktur- og samhørighedsfondene. Denne evne er nødvendig for at bidrage maksimalt til den økonomiske og sociale samhørighed med de midler, der stilles til rådighed fra EU-fondene. Udnyttelsesevnen på efterspørgselsiden betyder den faktiske evne, som projektansøgere har til at skabe acceptable projekter. På udbudssiden kan udnyttelsesevnen bestemmes på baggrund af tre hovedfaktorer:

- makroøkonomisk udnyttelsesevne defineret og målt ved BNP
- finansiel udnyttelsesevne defineret som evnen til at samfinansiere de programmer og projekter, der støttes af EU, planlægge og garantere disse nationale bidrag i flerårige budgetter og indsamle bidrag fra de partnere, der er involveret i forskellige programmer og projekter
- administrativ evne defineret som centrale og lokale myndigheders evne og kompetence til at udarbejde programmer og passende projekter, træffe beslutning om dem, sikre koordinering af involverede partnere, overholde administrative krav og rapporteringskrav, finansiere og overvåge gennemførelsen af programmer og projekter og undgå uregelmæssigheder.

Udnyttelsesevnen er ikke en parameter, men en variabel. Der er stor forskel på den i de forskellige medlemsstater, så derfor er der behov for individuelle løsninger.

At sigte mod at udnytte den størst mulige økonomiske støtte i denne sammenhæng kræver en kontinuerlig indsats af medlemsstaterne og inddragelse af lokale og regionale myndigheder på hver etape i processen.

Årsager til udnyttelsesproblemer

- **Indledende problemer i begyndelsen af programmeringsperioden**

Medlemsstaterne oplevede vanskeligheder med at gennemføre procedurerne til overensstemmelsesvurdering af det nye forvaltnings- og kontrolsystem, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og

Samhørighedsfonden. Dette førte til forsinkelser i betalinger, idet Kommissionens godkendelse af systemet var en forudsætning for de første mellemliggende betalinger. Endvidere anses den parallelle gennemførelse af to programmeringsperioder (2000-2006 og 2007-2013) også for at være en væsentlig byrde, der forårsagede forsinkelser i begyndelsen af den nuværende periode.

- **Finansielle problemer**

Virkingen af den globale økonomiske krise skabte vanskeligheder i mange medlemsstater med hensyn til udnyttelse af midlerne. Konsekvenserne var problemer med at levere resultater, ændringer i den forventede efterspørgsel og stigende begrænsninger i national og lokal offentlig finansiering. Det blev endnu vanskeligere at finde tilstrækkelige midler til at samfinansiere projekter.

- **Myndighedskrav**

Lovgivningsrammerne for 2007-2013 forbedrede generelt klarheden sammenlignet med den tidligere version, men der er behov for yderligere bestræbelser. Medlemsstaternes vanskeligheder med myndighedskrav er bl.a. forårsaget af uoverensstemmelser, eftersom EU-kravene i nogle tilfælde ikke var forenelige med eksisterende nationale ordninger, der måtte revideres.

Yderligere problemer blev forårsaget af forsinkelser med at etablere og indføre EU-regler og nationale regler eller med den tilknyttede vejledning og huller i reglerne eller uklare regler. Visse myndighedskrav skulle tilpasses yderligere for at tage højde for erfaringer i forbindelse med gennemførelsen. Desuden har definitionen af reglerne om støtteberettigelse forårsaget vanskeligheder. Der blev oplevet vanskeligheder med nogle af de operationelle programmer om territorielt samarbejde på grund af nationale regler om støtteberettigelse, eftersom der er en række forskellige nationale regelsæt afhængigt af det antal medlemsstater, der er involveret.

Der kunne konstateres væsentlige forsinkelser i oversættelsen af vejledningerne og med at opnå nærmere oplysninger fra Kommissionen med hensyn til f.eks. miljøkonsekvensvurderinger og udgifters støtteberettigelse. Yderligere vanskeligheder blev forårsaget af hyppige ændringer i de nationale krav og uoverensstemmelse i EU-vejledningen, eftersom EU-institutionerne ændrede deres fortolkning af forordningerne i det finansielle overslag.

- **Organisatoriske krav**

Medlemsstaternes vanskeligheder med de organisatoriske krav er forårsaget af behovet for at etablere nye institutioner, utilstrækkelig adskillelse mellem myndighederne, hierarki problemer mellem institutionerne og vanskeligheder med hensyn til fordelingen af opgaver og ansvarsområder. I nogle tilfælde blev der skabt for mange organisationer, og funktioner overlappede.

- **Menneskelige ressourcer**

Den generelle forordning etablerer ikke nogen specifikke krav med hensyn til kvaliteten og mængden af personale, der er nødvendig for at opfylde forvaltnings- og kontrolkravene. I lyset af mere krævende kontrolkrav er begrænsede medarbejdertal og utilstrækkelige personalekvalifikationer på nationalt og regionalt plan et vigtigt anliggende. Der var vanskeligheder med hensyn til at fastholde personale. Kriserelaterede begrænsninger på beskæftigelsen i den offentlige sektor betyder, at der er sket en stigning i uddelegeringen af kontroller. Udskiftning af medarbejdere i Kommissionen kan forårsage ændringer i fortolkningen af visse regler i løbet af gennemførelsen af det operationelle program.

- **Informationsteknologisystemer**

Der kunne konstateres vigtige forsinkelser på grund af vanskeligheder med etableringen af informationsteknologisystemer, utilstrækkeligt klar og sen vejledning fra Kommissionen om kommunikations- og informationssystemer, kvaliteten og rettidigheden af national vejledning om kommunikations- og informationssystemer.

- **Kontrolkrav**

Styrkede kontrolkrav gav forbedret klarhed, men der mangler ligevægt mellem kontrol og indhold. Myndighedskravene i 2007-2013 hælder mod kontrolanligger og afleder således opmærksomheden fra indholdet. Støttemodtagerne afskrækkes af kontrolkrav, og lederne bruger mere tid på at vurdere overholdelsen af kontrolkravene end på at nå målene i det operationelle program. Desuden går nationale kontrolkrav ofte videre end EU-forordningen.

Forslag til forbedring af udnyttelsesevne

Reglerne vedrørende struktur- og samhörighedsfondene er indviklede og derfor vanskelige at overholde, hvilket forårsager fejl. Medlemsstaterne bruger derfor uforholdsmæssigt meget tid på at forsøge at forvalte og kontrollere disse fejl. Ordføreren er af den opfattelse, at regler og procedurer bør forenkles med henblik på at opnå højere udnyttelsesgrader, mindske antallet af fejl og øge effektiviteten. Samtidig bør der findes en passende balance mellem forenklingen og stabiliteten af regler og procedurer.

Der bør lægges vægt på betalinger for levering af resultater snarere end kontrol med input. Det kunne overvejes, om det ville være muligt at sætte større fokus på svindel snarere end på formelle uregelmæssigheder og på en mere differentieret behandling af uregelmæssigheder, hvilket giver mulighed for fleksibilitet, afhængigt af hvor alvorlig den konstaterede uregelmæssighed er. Det kan sågar være nødvendigt at afspejle fejlmarginen i projektudgifterne. Derudover bør koordineringen af revisionsaktiviteter forbedres og princippet om én enkelt revision følges. Ordføreren fremhæver, at proportionaliteten mellem støtens omfang og kontrolkravene bør styrkes.

Der bør findes en bedre balance mellem på den ene side de regler og procedurer, der kræves for at sikre EU-udgifternes lovlighed og formelle rigtighed, og på den anden side at gøre samhörighedspolitikken mere resultatorienteret og omkostningseffektiv. Kommissionen bør foreslå, hvorledes der bedre fokuseres på opnåelsen af mål uden at fravige hovedreglen om

forsvarlig økonomisk forvaltning.

Ordføreren understreger, at det er af største vigtighed med en rettidig vedtagelse af den flerårige finansielle ramme og klare, endegyldige regler og vejledning for medlemsstaterne.

Han mener endvidere, at der er betydelige muligheder for tættere tilpasning mellem programmerings- og gennemførelsessystemer. Harmonisering af regler og procedurer kan bidrage til at forenkle gennemførelsessystemerne og kan opmuntre potentielle modtagere i programmer, som medfinansieres af EU, til at deltage. Muligheden for at øge fleksibiliteten med hensyn til at støtte ESF-foranstaltninger i EFRU-programmer og omvendt kunne overvejes.

Efter ordførerens mening bør medlemsstaterne være mere opmærksomme på projektforberejdelse og projekt-pipelines for at få succes med forvaltningen af struktur- og samhørighedsfondsmidler. Derudover skal de bestræbe sig på at tiltrække og fastholde kvalificerede medarbejdere på alle niveauer til at forvalte og implementere EU-midler.

Ordføreren henleder opmærksomheden på de store forskelle med hensyn til medlemsstaternes udnyttelsesevne. Han foreslår derfor, at der etableres et samarbejdsprogram mellem medlemsstaterne med henblik på at udveksle bedste praksis. Endelig gentager han betydningen af flerniveaustyring og princippet om partnerskab for forvaltningen af struktur- og samhørighedsfondsmidler.

21.6.2011

UDTALELSE FRA UDVALGET OM BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER

til Regionaludviklingsudvalget

om udnyttelsen af struktur- og samhørighedsfondene: erfaringer, der bør indgå i EU's fremtidige samhørighedspolitik (2010/2305(INI))

Ordfører for udtalelse: Edit Bauer

(*) Procedure med associerede udvalg – forretningsordenens artikel 50

FORSLAG

Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender opfordrer Regionaludviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at EU's økonomiske, regionale og sociale politikker er snævert forbundet, og at deres effektivitet afhænger af, at der bliver fundet en løsning på problemerne med fondsudnyttelse, idet problemerne med evnen til at udnytte de forskellige fonde i medlemsstaterne ofte er de samme; der henviser til, at de imidlertid tager sig forskelligt ud fra region til region på grund af de særlige sociale og kulturelle forhold, der gør sig gældende i hver enkelt region, hvilket er årsagen til forskellene i henseende til adgang til og anvendelse og udnyttelse af EU-midler, hvilket der bør tages behørigt hensyn til;
- B. der henviser til, at de mest ugunstigt stillede regioner og mikroregioner mangler de finansielle og menneskelige ressourcer og den forvaltningsmæssige støtte, der er nødvendig for at kunne udnytte de EU-fonde, som de har adgang til;
- C. der henviser til, at EU's regionalpolitik er et vitalt redskab til fremme af økonomisk og social samhørighed, og til, at den sætter EU i stand til at træffe foranstaltninger til at mindske de regionale forskelle, fremme virkelig samhørighed og stimulere udvikling, kvalitetsbetonet beskæftigelse og sociale fremskridt og desuden gavner de mindst udviklede regioner;
- D. der henviser til, at Den Europæiske Socialfond (ESF) yder en afgørende støtte til

arbejdsmarkedspolitikker og spiller en vigtig rolle for fremme af social inklusion, og til, at bevillingerne til den bør forhøjes betragteligt;

1. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at ESF udnyttes på en mere effektiv måde end i dag som et svar på de aktuelle samfundsøkonomiske udfordringer, som finanskrisen har medført på alle niveauer og i alle medlemsstater, og til at sikre, at den fremtidige ESF yder et meningsfuldt og målrettet bidrag til gennemførelsen af Europa 2020-strategien på områderne beskæftigelse og social inklusion som et synligt, transparent, effektivt, fleksibelt, enkelt og brugervenligt redskab, der skal udvikle den menneskelige kapital, samtidig med at det afspejler de særlige forhold og behov i medlemsstaterne og regionerne;
2. opfordrer Kommissionen til at sikre, at samarbejdet mellem de forskellige struktur- og samhørighedsfonde styrkes og samordnes, og til at lægge vægt på at, at der skabes større synergi mellem de forskellige fonde, og på fælles gennemførelsesregler;
3. opfordrer alle EU-institutionerne og medlemsstaterne til at fremme en hurtigere færdiggørelse af centrale dokumenter såsom den flerårige finansielle ramme og forordninger for at lette de opstartsvanskeligheder, der måtte vise sig i begyndelsen af den næste programmeringsperiode, sådan som det var tilfældet i begyndelsen af programmeringsperioden 2007-2013;
4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme niveaudelt styring, hvilket bør gælde ikke blot for gennemførelsen af ESF-politikker og -forvaltning, men også for udviklingen af EU 2020-strategien som sådan;
5. fremhæver behovet for at koncentrere indsatsen om et begrænset antal prioriterede områder - hvoraf de mest presserende er nedbringelse af de rekordhøje arbejdsløshedsniveauer i det indre marked med særlig vægt på job for unge og kvinder - for at sikre, at EU-omfattende projekter kan blive gennemført mere effektivt, og at ESF's indvirkning og potentiale kan blive forøget til støtte for Europa 2020-strategien, og understreger samtidig, at der bør tages hensyn til de forskellige forhold i medlemsstaterne, og desuden at der er behov for at styrke ESF's finansielle autonomi og fremme ESF's fleksibilitet med henblik på at kunne løfte de aktuelle beskæftigelsesmæssige udfordringer;
6. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til og opretholde en ekstensiv dialog med alle aktører på nationalt, regionalt og lokalt plan for mere præcist at kunne fastslå arbejdsmarkedets behov og forbedre de socialt ugunstigt stillede gruppers beskæftigelsesevne, og til samtidig i forbindelse med formuleringen af politiske målsætninger i tilknytning til samhørighedspolitikken at tage behørigt hensyn til de regionale og lokale behov og sikre, at de afspejles i målene for ESF; opfordrer til særlig opmærksomhed omkring uddannelse af personer i lavt kvalificerede job med henblik på at forbedre denne gruppes beskæftigelsesevne;
7. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre kendskabet og adgangen til ESF og til at opdatere projektudviklingskapaciteten for at bidrage til skabelsen af nye, anstændige job og en mere effektiv social inklusion;

8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere den integrerede strategi for lokale og regionale udviklingsprojekter, fremme udviklingen af lokale initiativer, der starter nedefra, og gøre det muligt at kombinere flere finansieringskilder, operationelle programmer, nationale programmer og private midler i forbindelse med individuelle projekter;
9. støtter den opfattelse, at samhørighedspolitikens reguleringsmæssige struktur skal tillade større fleksibilitet i forbindelse med tilrettelæggelsen af de operationelle programmer, således at de kommer til at afspejle udviklingsprocessernes art og geografi bedre; mener, at der bør gives medlemsstaterne og regionerne tilstrækkelig fleksibilitet til at kunne udvælge prioriteringer og udarbejde passende policy-mix;
10. opfordrer Kommissionen til at sikre, at samhørighedspolitikken, samtidig med at den støtter gennemførelsen af Europa 2020-strategien i alle medlemsstaterne, udligner forskellene mellem regioner og mikroregioner, tager fornødent hensyn til de særlige behov i regionerne i den yderste periferi og fremmer en harmonisk udvikling i EU, herunder ved at vedtage yderligere målrettede instrumenter og initiativer til fordel for områder, som stadig befinder sig langt fra de europæiske standarder;
11. beklager, at gennemførelsen af ESF på grund af langsommelige administrationsprocedurer og komplicerede regler, især i nogle medlemsstater, går langsommere end ventet, og at dette afholder mange potentielle støtteberettigede fra at søge om finansiering; understreger behovet for forenkling angående støtteberettigede udgifter, forvaltning og evaluering ved hjælp af klare, fælles og let anvendelige indikatorer; understreger, at revisions- og kontrolsystemerne i de enkelte regioner skal overholde høje standarder; opfordrer til tættere koordinering mellem de forskellige kontrolniveauer (regionale, nationale og på EU-plan) i henseende til datoer, henstillinger og resultater; mener, at regionaliseringen af de operationelle programmer ikke nødvendigvis medfører mere kontrol; mener, at kontrolhyppigheden i højere grad bør afhænge af støttebeløbene og af indtrufne uregelmæssigheder i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet; opfordrer til, at målsætningerne for ESF bringes tættere på de virkelige behov på et arbejdsmarked, som efterlyser investeringer til forbedring af erhvervsuddannelser og beskyttelse af håndværk;
12. opfordrer medlemsstaterne til at omsætte EU-bestemmelserne hurtigere i national ret; understreger betydningen af at få involveret et tilstrækkeligt stort og uddannet personale for at kunne løse de lokale udfordringer mere effektivt;
13. opfordrer Kommissionen til at revidere graden af samfinansiering, så den i højere grad afspejler udviklingsniveauet, EU-merværdi, aktionstyper, modtagerne, deres udnyttelsesevne og udviklingsmuligheder; slår i denne forbindelse til lyd for, at der afsættes et tilstrækkeligt EU-budget til samhørighedspolitikken i en tid, hvor de nationale og lokale bidrag begrænses som følge af budgetmæssig tilbageholdenhed; beklager, at en stor andel af de disponible ESF-midler ikke bliver udnyttet, men bemærker samtidig, at der i nogle medlemsstater er betydelige fremskridt; opfordrer derfor medlemsstaterne til at indføre mekanismer, der kan hjælpe små støtteberettigede (typisk græsrods-ngo'er og SMV'er) med at udarbejde succesfulde ansøgninger og overvåge dem i gennemførelsesperioden, hvorved der kan sikres et mere effektivt forløb;
14. opfordrer medlemsstaterne til at oprette "europæiske kvikskranker" så tæt på borgerne

som muligt med henblik på at bistå med ansøgninger til samhørighedsfondene, både for lokale myndigheder og EU-borgere;

15. understreger, at forvaltnings-, rapporterings- og kontrolprocedurerne bør stå i et rimeligt forhold til projekternes størrelse, da det er vanskeligt for små institutioner og små lokale myndigheder at gennemføre projekter under de nuværende betingelser, og at der derfor bør udvikles særlige bestemmelser for EU-støtte i mindre størrelsesorden i den næste programmeringsperiode;
16. mener i betragtning af den alvorlige økonomiske og finansielle krise, der berører adskillige medlemsstater og deres regioner, at den samfinansieringsandel, der anvendes over for nationale institutioner og organisationer i forbindelse med projekter, der modtager EU-støtte, ikke bør overstige 10 % for alle strukturfondene for at muliggøre en større udnyttelse af samhørighedsmidlerne;
17. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle og tilrettelægge uddannelsesforløb for potentielle støttemodtagere;
18. opfordrer medlemsstaterne til på grundlag af klare regler i højere grad at udnytte muligheden for forskudsbetalinger til støtteberettigede under ESF;
19. opfordrer til, at programmering, overvågning og evaluering af samhørighedspolitikken strømlines med henblik på at forbedre Kommissionens rådgivende funktion og mindske den administrative byrde i forbindelse med kontrol og revision;
20. understreger, at det er nødvendigt at fokusere løbende, stærkt og målrettet på de reelle resultater af støtten fra ESF ved at forbedre evaluerings-, kontrol- og indikatorsystemerne, som ikke kun skal dække udgiftsniveauerne, men også kvaliteten af de gennemførte politikker; opfordrer Kommissionen til at tage højde for de usikkerhedsfaktorer, der berører langfristede projekter med sigte på tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
21. bemærker, at den offentlige sektors institutionelle kapacitet på nationalt, regionalt og lokalt plan samt de deltagende myndigheders og modtagernes tekniske og administrative kapacitet er afgørende for en succesfuld udvikling, gennemførelse og overvågning af de politikker, der er behov for for at nå Europa 2020-målene;
22. bemærker, at det er nødvendigt med en høj grad af kontinuitet i forvaltnings- og kontrolsystemet og -evnen for at kunne opbygge den nødvendige forvaltningserfaring og -viden, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at undgå udskiftning i det administrative personale, der beskæftiger sig med forvaltningen af fondene.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	16.6.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 39 -: 1 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennaïmias, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnoc, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Vilija Blinkevičiūtė, Julie Girling, Kinga Göncz, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Jan Kozłowski, Evelyn Regner, Dirk Sterckx

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	12.7.2011
Resultat af den endelige afstemning	+ : 43 - : 2 0 : 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Norica Nicolai